

rit partum imbecillem : qui statim est mortuus. Quæritur quomodo curanda, & an balnea illi quoque conueniant. Nouit excellentia vestra, quod menstrua alba proueniāt aut ex iecore, aut ex ventriculo : crediderim ego quod iecur malè affectum mittat huc superfluitates suas ad matrem, quae est receptaculum multorum malorum humorum. Corrigetur alteratione, & sic tolletur mala temperatura illa. exhibebitur primò hic ra cum cassia, postea syrapi, quales suprà dicti sunt: deinde cocchiæ, vel alia quae purgant pituitam: sed quia corpus tenue, vteretur hiera sepius, quae temperat temperaturam frigidam & humidam. Postea, si biberet aquas balnearum, quae calidæ & siccæ essent, temperabuntur membra naturalia, ventriculus, hepar & matrix (quod idem fortasse nobilissimo viro faciendum erit, quod supra omiseram) postea immergetur etiam in iis, vt magis roborentur omnia ista membra: vterer etiam confectionibus magnis & mithridato, inungerem ventriculum & hepar oleis calidis: impunerem in matricem corroborantia eam: sed potissimum victu vterer attenuante, quae optima foret ratio curandi.

MONTANVS.

Duo quæruntur à nobis principalia. Primò, quomodo curádus sit à nobis quidam Dominus in Germania, qui laboret hoc symptomate. Habet circa scapulas & vertebrae colli dolorem remissum, sed perseverantem, qui exacerbatur sub coniunctione Lunæ: cui est annexū impedimentum in motu ad circulum non in inflexione, sed circumquaq; mouendo. De hoc doctissimè conqueritur suis literis, & petit cōsilium distinctum, vtrum competat curatio cum balneis, aut thermis, seu fontibus calidis, an cū pharmacis: quod fortasse sit discrepantia aliqua inter Medicos illius loci, vtra magis conueniat ratio, vel ipse etiam nobilissimus vir ab alterutra abhorreat. Secundò interrogat circa honestissimā vxorem suam, que conqueritur de immundicie vteri, quomodo ea sit curanda. Vt igitur eius dominationi satisficiam, incipiam à primo. Ex quo patet illud symptomata qualitate, quantitate, & in quo loco sit etiam, videlicet circa vertebrae colli, appareat iam natura symptomatis. Dolet dolore remisso, qui exacerbatur circa coniunctiones Lunæ, & impedit motū circularem. Hæc symptomata nota sunt ex ipsa relatione, sed causæ facientes ea latent, & tantum patent Medico experto in discursu & curationibus. Quæ igitur sunt causæ? est hic dolor & impedimentum motus. Duo igitur læsa circa facultates sentiendi & mouendi, quæ ambo ad animalem virtutem pertinent: quæ læsa est dupliciter in sensu & motu. Quærēdæ ergo causæ sunt, & primo intrinsecæ. Quia actio animalis impeditur, & omnis actio animalis immediatè procedit à cerebro, ergo nocumentum erit vel in cerebro, vel in instrumentis à cerebro immediatè procedentibus, q; sunt nerui. Ergo hic est impedimentum vel in cerebro, vel in neruis, vel in vtroq;. In quo igitur est causa efficiens hoc symptomatum? Primo credendum, quod sit in cerebro, apparent

A coniecturæ: audio circa coniunctione Lunæ maximè eum pati: & nos scimus ex Auicenna, cùm loquitur de actionibus Lunæ, quod vim habeat in nostris corporibus, & præcipue de cerebro loquitur, ita ut id dicat crescere & decrescere ad motum Lunæ: & omnes ægritudines cerebri exacerbantur secundum Lunam, vt epilepsia: & omnes defluxus à capite maximè exacerbantur circa coniunctionem Lunæ, quæ vt Galen. de Dieb. criticis dicit, maximam facit motionem intensiù & extensiù, nam per tres dies durat. Oppositio vero maximam quidem facit motionem, sed intensiù tantum, non extensiù, quia fit in puncto tantum. Quoniam ergo in coniunctione exacerbantur morbi cerebri, non leue argumentum est inde dependere defluxum eiusmodi. Deinde ille Dominus est optimi habitus, vividi coloris, bonæ carnis: ergo bene concoquit, & bene distribuit, & primam & secundam digestionem habet ut oportet. Nec consuevit laborare multis morbis, semel tantum quartanam habuit ex esu fungorum, & fortasse alia accidentia, & in renibus destillationem arenularum: ita ut si colligamus totā historiam, corpus hoc non est subiectum morbis, quia membra naturalia bene disposita habet. Quod cùm ita sit, & hic morbus perseveret, non possumus habere aliam causam, nisi cerebrum. Est ergo in cerebro primarius affectus, tanquam in membro mandante, & ex eo est origo & fontes huius fluxus. Cerebri autem intemperies est frigida & humida, vel natura: quoniam saepe hoc contingit, vt hepar & cor sint bene disposita, & tamen cerebrum sit humidus: vel etiam propter causas extrinsecas, vt quia degit in aere humido, & in studio legum difficulti versatur, ac negotiis publicis, unde plurimum laborat etiam tempore coctionis: propter quod impedimentum concoctionis vaporess ascendunt, & ita cerebrum laborat: & propter malam hanc vicissim rationem non leuis est causa huius morbi. Ex his concluserim, temperaturam frigidam & humidam in cerebro q; oporteat, ratione cuius abundant excrements, quæ collecta tandem, vt Galen. refert de ophthalmia, à virtute expulsiva depelluntur ad locum magis debilem & imbecillum. Iam de membro suscipiente dicendum. Sunt autem nerui: hi si quidem sunt, qui suscipiunt nocumentum, ex quo causantur prædicta symptomata. An vero illi etiam consentiantur hoc est necessarium: nam ad hoc ut fiat defluxio, non tantum requiritur ut peccet membrum mandibulare in generatione, sed requiritur etiam imbecillitas membra suscipientis. Quod enim membrum suscipiat, fit vel quia alteratur ad calidum, & attrahit violenter: idque duplice ratione ob dolorem aut inflammationem, vel ex debilitate membra ob aliquam malam intemperiem. In hoc casu nostro fit decursus à cerebro ad neruos. An modò sit violenta attractio, an imbecillitas? Credo utrumque concurrere: adeo enim dolor qui attrahit, & est imbecillitas. Sed materia an calida, an frigida? Nemini dubium est, esse potius frigidam, quoniam omnia attestantur super frigiditatem tali, perseverantia per longum tempus: si enim materia calida foret, dissiparetur, nec tanti perseveraret. Et